

متن پرسش

سلام علیکم استاد: بنده چند سالی هست که ازدواج کردم و همسرم فوق العاده زود رنج و حساس هستند و کمی هم افسردگی دارند به طوری که روی من هم اثر گذاشتند و من هم حساس و زود رنج شدم. خودم شخصا خدا را شکر خیلی تونستم درکشون کنم و باهاشون کنار بیام ولی از همون اوایل ازدواجمون همسرم با خانواده ام مشکل پیدا کردند و به کوچکتین حرفی نارحت می شدند و من هم نمی تونستم طرف هیچ کدام را بگیرم و خیلی برام سخت می گذشت. ما معمولا اوایل ازدواجمون هفتگی با خانوادمون رفت و آمد داشتیم ولی چون دیدم خانم اذیت میشن کمترش کردم ولی الان خانم از من انتظار داره هر شش ماه یکبار رفت و آمد بکنیم البته با خواهر و برادر ام (چون پدر و مادرم را زود به زود سر می زنیم). گاهی اوقات اینقدر در زندگی کوتاه میایم که احساس می کنم دیگه از مردانگیم چیزی نمانده احساس حقارت می کنم و من همانند بچه ای شدم که هرچی گفت باید بگم چشم وگرنه ناراحت میشه و... نکته بعدی اینکه وقتی از چیزی ناراحت میشه و به چیزی گیر میده باید صبر حضرت را داشته باشم تا بتونم تحمل کنم هر چی ذکر و دعا بدم میخونم که دعوا من نشه که خیلی هم خوب بوده ولی گاهی جواب نمیده. پس الرجال القوامون جایگاهش کجاست؟ مقدار کوتاه آمدن مرد در خانواده چقدره؟ اگر اینقدر کوتاه بیام که توی فامیل و... بگن این مرد نیست و همه چی دست زنشه آیا درسته؟ من فقط ملاک دین را می خواستم بدونم مردم برام مهم نیستند. حد و حدود کوتاه آمدن مرد چقدره؟ اگر زن بر همه چیز مسلط بشه چی؟ آیا این نوع کوتاه آمدن به نوع سیر و سلوک حساب میشه؟ چطوری جلوی تسلط خانم به خودم را بگیرم؟ اگر بخوام کوتاه نیام پس چکار کنم دعوا من میشه، کوتاه بیام مسلط میشه و سوء استفاده میکنه و از مردانگیم دیگه چیزی نمیمونه؟ توی بحثهای خانم با خانواده ام چکار کنم؟ بحث مهم آرامشمونه که با کوچکتین حرف و صحبتی از بین میره، اگر این نوع زندگی سیر سلوکه پس سیر و سلوک بدون آرامش هم مگه داریم؟ برای آرامش در زندگی چه کاری انجام بدم؟ میزان رفت و آمد و صله رحم با فامیل درجه یک چقدره؟ آیا عرفیه و هر جایی متفاوته؟ ببخشید استاد طولانی شد. چون خیلی نارحت بودم و می خواستم بهم آرامش بدین و ملاک برای ادامه راه و حل مشکلات ارائه بدین. ممنونم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: توجه داشته باشید که خداوند حقوق هرکسی را تعیین کرده است اعم از حقوق والدین یا همسر و یا اقوام. و اینطور نیست که همسر انسان بخواهد حقوق والدین یا ارحام را

تعیین کند فردای قیامت از ما نمی پذیرند که حقوقی را که خدا تعیین کرده است به جهت رضایت همسر نادیده گرفته باشید. آری! باید حقوق همسر را در رعایت لباس و مسکن و غذا رعایت کرد و حقوق والدین را نیز بر اساس عرف در نظر گرفت که مثلاً اگر در همان شهری که شما هستید والدین تان باشند، عرفاً هفته ای یکبار باید در خدمتشان باشید و در طول هفته نیز از احوالاتشان با خبر باشید و ارحام نیز حقوقی دارند که اگر فاصله ی ما از آنها به هر بهانه ای زیاد شود نحوه ای از قطع رحم حساب می شود که حرام بین است. آری! باید به هر بهانه ای که هست رابطه ها را محفوظ داشت. موفق باشید.